

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/979/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513212793
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7513212793.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Dopravného podniku Bratislava, a.s., so sídlom v Bratislave, Olejkárska č. 1, IČO: 00 492 736, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom v Bratislave, Námestie Martina Benku č. 9-C1, proti žalovanej D. F., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej naposledy v K., G. č. XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou Mgr. Marcelou Uhriňákovou, zamestnankyňou Okresného súdu Košice - okolie, o zaplatenie 50,70 eura, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice okolie zo 16.6.2014 č. k. 11C/105/2014 - 30 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu 50,70 eura a trovy konania v sume 35,88 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vec právne posúdil v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 písm. d), ods. 3 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov, na základe ktorého má žalobca ako podnik poskytujúci prepravné služby právo na zaplatenie ceny za poskytnutú službu - cestovné, a ak sa nepreukáže platným cestovným lístkom aj sankčnú úhradu podľa tarify.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 150 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu trov konania v pomere 1/3 potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva proti žalovanej, ktorá vo veci úspech nemala. Za účelne vynaložené trovy konania žalobcu považoval súd len zaplatený súdny poplatok za podanú žalobu v sume 16,50 eura a náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom len za dva úkony právnej služby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb po 16,60 eura, dvakrát 7,81 eura režijný paušál a k tomu 20% DPH (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby), bez uplatneného úkonu - pokus o zmier, pretože je datovaný zo dňa 16.1.2012 a plná moc žalobcu dná advokátovi je datovaná dňom 27.5.2013. Predmetom žalobcom uplatňovanej pohľadávky v tomto spore je vymáhanie cestovného so sankciou, ktoré žalovaná neuhradila, preto bol žalobca nútený obrátiť sa na súd a s podaním návrhu je spojená poplatková povinnosť 16,50 eura. Uplatnená náhrada trov právneho zastúpenia (87,88 eura) presahuje žalovanú istinu. Z činnosti súdu je známe, že advokát JUDr. Vladimír Kán zastupuje žalobcu v stovkách obdobných právnych vecí, prácnosť a náročnosť jednotlivých úkonov právnej pomoci je značne znížená a keďže ide o drobný spor. Za primeranú náhradu trov právneho zastúpenia považoval súd náhradu vo výške jednej tretiny účelne vynaložených trov právneho zastúpenia v sume 19,38 eura a priznal náhradu za zaplatený súdny poplatok 16,50 eura.

Proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., pretože rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku zmenil tak, že žalobcovi prizná trovy právneho zastúpenia v plnej uplatnenej výške, t. j. za tri

úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, pokus o zmier a žaloba vo veci samej) po 16,60 eura, 3 x režijný paušál po 7,81 eura a 20 % DPH, spolu 87,88 eura. Uplatnil si tiež náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 19,61 eura, t. j. polovica základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby - podané odvolanie vo výške 16,60 €, režijný paušál 8,04 € a k tomu 20 % DPH.

Dôvodil, že aplikácia ustanovenia § 150 O.s.p. prichádza do úvahy iba vo výnimočných prípadoch, kedy sú prítomné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré však súd musí posúdiť v ich komplexnosti (majetkové, sociálne, osobné a iné pomery obidvoch účastníkov konania a neprimeranosť trov konania v drobných sporoch voči uplatňovanej pohľadávke je potrebné posudzovať individuálne. Aj keď zákon nedefinuje pojem „neprimerané trovy“, ani súdna prax nevygenerovala rozsah neprimeranosti, súd musí v rozhodnutí dostatočne vysvetliť, akými úvahami sa riadil pri použití ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p.. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, preto je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné a z toho vyplýva záver, že svojím postupom súd odňal žalobcovi právo konať pred súdom. Poukázal na ustálenú súdnu prax, keď pre použité ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je primeraná len situácia, kedy suma trov konania viacnásobne prevyšuje sumu istiny, ktorá je predmetom konania, čo však nie je tento prípad. Uplatnené trovy konania predstavujú aj náhradu za zaplatený súdny poplatok z návrhu, čo je žalobcovou obligatórnou povinnosťou a nemožno znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Samotné úkony právnej služby a postup advokáta pri prevzatí veci, podaní žaloby na súd je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si aj časovú náročnosť pri kontrole správnosti a úplnosti podania, zhromaždenia dôkazných prostriedkov a uplatnená náhrada trov konania v tomto prípade je adekvátne a v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z., preto považuje za nespravodlivé a neprimerané aby žalovaná ako neúspešná účastníčka neznášala trovy plne úspešného žalobcu.

Opatrovníčka žalovanej sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Odvolací súd prejednal vec na základe podaného odvolania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., preskúmal napadnutý výrok rozsudku a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1,2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t. j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne posúdenie veci môže spočívať v tom, že súd prvého stupňa posúdil vec podľa nesprávneho právneho predpisu, alebo, že správne použitý právny predpis nesprávne vyložil, prípadne ho na zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval. K nesprávnemu právnomu posúdeniu môže dôjsť aj pri použití zodpovedajúceho právneho predpisu, za predpokladu, že také ustanovenie je súdom prvého stupňa nesprávne interpretované a interpretácia inak adekvátneho právneho predpisu by zapríčinila nedostatočné zistenie skutkového stavu.

Po preskúmaní veci v rozsahu uplatneného odvolacích dôvodov odvolací súd konštatuje, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by vec nesprávne právne posúdil, že by aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil a svoje rozhodnutie aj riadne neodôvodnil a nemožno ani konštatovať, že by boli iné dôvody, ktoré by napadnuté rozhodnutie robili nesprávnym, t. j. že postupom súdu sa odňala žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd sa určite nestotožňuje s argumentom odvolateľa v tom, že jediným kritériom na priznávanie trov je násobok trov voči pohľadávke, ktorý podľa neho predstavuje minimálne dvojnásobne vyššiu

sumu, ako samotná istina. Toto zo znenia zákona nevyplýva. Primeranosť trov treba posúdiť zo širších hľadísk a tieto v rozhodnutí zohľadniť. Ustanovenie § 150 ods.2 vychádza z predpokladu neprimeranosti trov voči pohľadávke. Zákon presne nedefinuje, aké trovy konania možno považovať za neprimerané. Dokonca zákon nehovorí ani o násobkoch, ako to vyvodzuje právny zástupca navrhovateľa vo svojom odvolaní. Z dôvodovej správy vyplýva len argument v tom, že bolo potrebné zasiahnuť do úpravy trov konania v drobných sporoch, pretože niekedy trovy konania v podstatnej miere prevyšovali pohľadávku, čo považoval za neprípustné. Ak zákon hovorí o neprimeranosti trov voči pohľadávke, je vecou súdu, ako túto primeranosť zhodnotí a odôvodní ju. Súd je práve tá inštitúcia, ktorá zákon vyloží a uvedie do praxe. Pokiaľ takáto prax, či judikačná činnosť doteraz nie je jednoznačná, neznamená to, že súd podľa daného ustanovenia nemôže postupovať a vykladať ho.

Odvolací súd nemôže akceptovať ani tvrdenie advokáta, že ide o zložitý proces a časovo náročné veci. Rozhodne aj odvolací súd môže konštatovať zo svojej praxe, že takéto žaloby právny zástupca za navrhovateľa podáva vo väčších množstvách. Predmet konania tvorí vec, ktorá je typovo veľmi jednoduchá po skutkovej i právnej stránke, k uplatňovaniu týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany, čísla liniek MHD a dátumy porušenia povinnosti a výziev na zaplatenie. Vypĺňanie takýchto žalôb je len rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou zvláštne odborné znalosti a nie sú ani časovo náročné.

Súd prvého stupňa správne nepovažoval za účelne vynaložené trovy na pokus o zmier v čase, keď advokát žalobcu ešte v tejto veci nezastupoval a naopak, za správne považoval rozhodnutie, ktorým priznal náhradu trov konania - právneho zastúpenia advokátom len vo výške jednej tretiny uplatnených trov, pričom priznal náhradu za celý zaplatený súdny poplatok.

Vzhľadom na uvedené má odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.